

De la misèria a la ràbia, de la ràbia a la lluita!

Arribem aquest 8 de març de 2024 en un context en què el conflicte capital-vida ens estreny més que mai.

El nostre lema d'enguany parteix de la **misèria**, de la misèria provocada per un capitalisme desbocat, que depreda la natura, pobles i ciutats i fins a l'últim racó de les nostres vides. Un capitalisme que s'alia amb el colonialisme per a assassinar persones a les fronteres, que dona llum verda al genocidi a Palestina, que continua alimentant les guerres creades per ell mateix amb armes fabricades per a dessagnar territoris. Un capitalisme que, des de sempre, ha estat **l'aliat fonamental del patriarcat** per a situar totes les persones que no són un home cis blanc occidental de classe alta en una posició inferior, una posició on les vides no valen el mateix.

Aquest sistema capitalista ens deixa sense llar, sense espais comuns, sense terra on cultivar, sense temps. Ens exigeix jornades interminables de treball, **amb una bretxa desorbitada en els sous entre homes i dones**, mentre les nostres condicions materials d'existència no deixen d'empitjorar. **Menysprea la reproducció social** i continua tractant de carregar-ne la responsabilitat majoritàriament sobre les dones, alhora que mercantilitza les cures mitjançant l'explotació de les treballadores de la llar, de les residències... **Promou els discursos antifeministes** que pretenen esborrar tota dissidència del model de família nuclear cishetero que li convé per a perpetuar-se. Tracta de mantenir-nos esgotades i aïllades les unes de les altres.

El capitalisme és incompatible amb la vida: no tenim altra prova més clara que el **genocidi que l'Estat d'Israel està perpetrant a Palestina**, amb la complicitat i el silenci de bona part d'Occident. Vora trenta mil persones mortes, la meitat menors d'edat, i continuen venent-se armes a un estat criminal que ha declarat en repetides ocasions que no s'aturarà fins a expulsar tota la població palestina del seu territori. Per què no s'imposa cap sanció a Israel? Per què no s'hi trenquen relacions econòmiques? Perquè aquest sistema capitalista i colonial sempre es prioritza ell mateix i els seus interessos. Sempre busca maneres de reinventar-se, de fagocitar les lluites i desactivar-les, esdevenint més ferotge a cada pas.

Aquesta misèria capitalista, vital i material, busca debilitar vincles comunitaris i deixar-nos sense capacitat de resposta. Però la ràbia que ens genera aquesta misèria **ens dona força per a mobilitzar-nos**, per a teixir aliances, per a eixir als carrers. No ens conformem només amb visibilitzar la precarietat material de les condicions de vida, fruit d'un capitalisme caníbal. La ràbia es converteix en una eina per a l'articulació dels feminismes, en definitiva, per a organitzar-nos per a lluitar contra l'aliança criminal entre patriarcat, capitalisme, racisme i feixisme.

Aquesta lluita l'emmarquem dins del **transfeminisme**, és a dir, un moviment:

- que transcendeix les normes d'un 'cistema' que ens sotmet i ens degrada;
- que suposa un canvi de paradigma respecte al feminisme blanc eurocèntric;
- que ens ajuda a identificar les opressions que deriven de la intersecció entre el binarisme de gènere, el racisme i el classisme, i a combatre-les;
- que es posiciona com antifeixista, antiracista i anticolonial, davant les accions dels governs repressors que imposen fronteres físiques i burocràtiques, i que provoquen milers de morts.
- que, des d'una perspectiva internacionalista, defensa sempre les lluites d'altres pobles per la VIDA i els drets.

Per tant, aquest 8M:

- ens solidaritzem més que mai amb els territoris que estan actualment patint la fúria del capitalisme i el colonialisme. Estem amb la població que resisteix a Palestina i al Congo, amb les treballadores del sector tèxtil en vaga a Bangladesh, amb les que s'enfronten a la dictadura misògina d'Ortega a Nicaragua, amb totes les que lluiten per una vida digna, del Kurdistan a l'Argentina, i arreu del món. Exigim la fi de la venda d'armes a Israel i **la fi de genocidi, l'apartheid i la neteja ètnica a Palestina!**
- **denunciem el Pacte Europeu de Migració i Asil**, un tractat sinistre mitjançant el qual Europa externalitza la gestió de les seues fronteres a empreses mercenàries com Frontex, responsables de milers de morts i desaparicions.
- **reclamem l'abolició de la llei d'estrangeria**, que persegueix i reprimeix les persones en situació administrativa irregular i les arraona a un espai des del qual no poden exercir ni els seus drets més bàsics. Recordem que s'han donat diversos casos de dones migrants que han anat a denunciar violències masclistes i se'ls han obert ordres d'expulsió.

- **exigim l'aprovació de la ILP Regularización Ya** per a regularitzar la situació de mig milió de persones que estan en situació administrativa irregular a l'Estat espanyol. Aquesta ILP va ser presentada l'any passat amb més de 700.000 signatures i encara no ha estat entomada pel govern de coalició suposadament d'esquerres.
- **exigim que s'aturen les lleis que persegueixen i criminalitzen les treballadores sexuals**, com les proposicions que s'estan gestant ara mateix a les Corts Valencianes. Reclamem drets fonamentals de les treballadores sexuals, i que es treballes colze a colze amb elles per a establir-los i garantir-los.
- critiquem els **intents de les institucions d'instrumentalitzar els feminismes** per tal de desactivar la lluita i diluir les nostres reivindicacions, mentre els òrgans que s'autodeclaren "feministes" o de promoció de la igualtat són còmplices amb la repressió als moviments populars.
- denunciem **l'intent d'invisibilitzar les violències masclistes per part de la ultradreta**, que vol convèncer-nos que el feminisme "ha arribat massa lluny" per a tirar enrere tot el que aquest ha conquerit durant dècades de lluita.

I sobretot, continuem treballant per una lluita feminista que servisca com eina de transformació radical del món en què vivim. Busquem posar fi a la producció i reproducció de les desigualtats, i a la divisió sexual i internacional del treball. Volem una redistribució radical de la riquesa i del poder i **reduir a cendres les bases materials del patriarcat sobre les quals se sostenen les violències masclistes**. Per això, llancem una crida a l'autoorganització i a la militància en assemblees feministes per a construir des del comú una societat pluridiversa i inclusiva. De la misèria a la ràbia i de la ràbia a la lluita!